

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Tư, ngày 31/08/2022.*

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 993

“NHỮNG TIÊU CHUẨN GIỚI ĐỊNH TÀ CHÁNH”

“*Giới định*” là giới hạn như thế nào là tà, như thế nào là chánh. Chúng ta cho rằng mình đang làm việc tốt, việc lợi ích chúng sanh nhưng có thể đó là chúng ta đang ngộ nhận. Nếu không có những tiêu chuẩn thì chúng ta sẽ không thể phân biệt tà và chánh. Ngày xưa, Phật quy định khi nhận đồ cúng dường thì người nhận phải hỏi đại chúng: “*Phẩm vật này có thanh tịnh không?*”. Chúng ta cúng Phật, cúng chúng tăng thì phải cúng vật thanh tịnh. Thí dụ chúng ta ăn trộm, sau đó chúng ta mang vật đó vào cúng dường thì vật đó không thanh tịnh.

Hòa Thượng nhắc chúng ta những tiêu chuẩn để phân định, hạn định giữa tà và chánh. Nhiều người thế gian làm những việc phi pháp nhưng họ cho rằng đó là việc bình thường. Đó là ý niệm vô cùng sai lầm! Thí dụ chúng ta không tuân thủ những quy định như ra đường phải đội mũ bảo hiểm, phải đeo khẩu trang. Đó là những hành vi trái pháp luật. Chúng ta là người học Phật, học chuẩn mực đạo đức Thánh Hiền mà chúng ta làm như vậy thì chúng ta lại càng sai! Chúng ta đã vi phạm phép nước, lệ làng. Những quy định này chúng ta không làm được thì chúng ta không thể làm được những việc lớn hơn!

Ngày nay, người học Phật thường vi phạm những quy định này, họ cho đó là điều bình thường vì nhiều người cũng vi phạm. Thí dụ chúng ta nhìn thấy nhiều người vượt đèn đỏ nên chúng ta cũng vượt. Họ tạo thành thói quen xấu mà chúng ta lại làm theo vậy thì chúng ta sai rồi! Chúng ta phải tạo thói quen tốt làm gương cho mọi người. Họ không dừng đèn đỏ thì chúng ta sẽ dừng. Người khác nhìn thấy chúng ta dừng lại hay vượt đèn đỏ thì họ cũng sẽ làm theo chúng ta. Nhiều người không dừng đèn đỏ nên họ bị cảnh sát giao thông giữ lại vì họ đã vi phạm pháp luật.

Hòa Thượng nói: “*Phật giáo huấn chúng sanh những điều căn bản nhất đó là đoạn ác tu thiện, hiếu dưỡng Phụ Mẫu, phụng sự Sư Trưởng. Đối với Cha Mẹ thì chúng ta phải*

hiếu dưỡng. Đối với Sư Trưởng thì chúng ta phải nghe lời và làm theo. Đối với Quốc gia thì chúng ta phải giáo hóa mọi người biết được nhân quả báo ứng, biết được an phận giữ mình”. “An phận” không phải là chúng ta cầu an mà chúng ta an với bản phận của mình. Chúng ta là một công dân, một người lãnh đạo hay một giáo viên thì chúng ta làm tốt nhất bản phận, vai trò của mình. Chúng ta phản tỉnh xem chúng ta đã làm tốt vai trò, bản phận của mình chưa? Chúng ta phải làm tận trách nhiệm, tận bản phận. Đó chính là “An phận thủ kỳ”. Nghĩa là chúng ta biết được vai trò, bản phận của mình. Có người cho rằng họ là lãnh đạo nên họ có quyền hưởng thụ. Họ bóp nghẹt, bóp xén đời sống của công nhân, nhân viên. Đời sống của công nhân, nhân viên khó khăn thì họ sinh oán, không tận tâm tận lực làm việc.

Tổ Sư Ân Quang đã dạy chúng ta: **“Đốn luân tận phận, nhàn tà tồn thành, nhất tâm niệm Phật”**. Chúng ta phải làm tốt nhất vai trò, trách nhiệm của mình để làm ra tấm gương để người khác làm theo. Mỗi chúng ta đều có năng lực trở thành người phi thường nhưng chúng ta không muốn làm, chúng ta sợ khổ, sợ khó nên chúng ta dần mất đi năng lực đó. Chúng ta chỉ cần dần thân, không sợ khổ, không sợ khó khoảng ba năm thì chúng ta sẽ hoàn toàn thay đổi!

Tôi là người có xuất phát điểm rất thấp. Tôi sinh ra ở miền quê, gia đình đông con, đời sống vật chất rất thiếu thốn. Khi còn nhỏ, ngày mùng 2 Tết tôi đã phải đi ra đồng làm việc. Khi đó, tôi rất khó chịu. Tôi phải ra đồng mang rơm về vì mùng 4 họ xả đập, nước tràn về sẽ làm ướt hết rơm. Nhờ Cha Mẹ rèn luyện nên tôi có một chút năng lực. Khi lớn lên, tôi tự ý thức được nên dần dần hoàn thiện năng lực của chính mình. Chúng ta lười biếng thì chúng ta không giúp ích được cho bản thân mà còn gây hại cho gia đình, cho xã hội!

Hòa Thượng nói: **“Trong “Kinh Phạm Võng – Giới Kinh” dành cho người xuất gia, Phật dạy chúng ta hai điều rất cơ bản. Điều thứ nhất là chúng ta không được làm giặc Quốc gia. Chúng ta không được bán rẻ lợi ích quốc gia, chia rẽ dân tộc, khiêu khích phải quấy, tốt xấu. Điều thứ hai là bất báng Quốc trụ. Chúng ta không được nói những lời hủy báng, xúc phạm những người lãnh đạo Quốc gia. Người lãnh đạo quốc gia là trung tâm tín nhiệm của cả quốc gia. Nếu chúng ta có lời nói làm nhân dân ngộ nhận dẫn đến hoài nghi thì sự an nguy của quốc gia sẽ bị ảnh hưởng. Chúng ta có thể có kiến nghị nhưng không được hủy báng. Chúng ta làm được việc này thì chúng ta đến bất cứ quốc gia nào trên thế giới chúng ta cũng được hoan nghênh!”**

Thời phong kiến, nếu chúng ta nói lời xúc phạm với vua thì chúng ta sẽ bị chém đầu thậm chí chu di tam tộc, cửu tộc vì vậy không ai dám mạo phạm đến vua. Tôi đọc trên báo, có nhiều người lên mạng xã hội nói những lời xúc phạm lãnh đạo quốc gia nên họ đã bị phạt tù. Hàng năm, ngày Quốc Khánh nước ta đều đại xá, giảm án cho phạm nhân. Năm nay, Chủ tịch nước đến các trại giam giảm án cho 10 tù nhân, từ án tử hình xuống án chung thân. Có 2 người nước ngoài, 8 người Việt Nam được giảm án. Những hình ảnh này rất cảm động nhưng lại có những người nói những lời rất tùy tiện. Người thế gian nói: “**Kính lão đắc thọ**”. Kính trọng người già, trưởng bối thì được làm người già, trưởng bối. Ngày nay, người trẻ rất tùy tiện vì họ không được giáo dục từ mầm non, không có giáo dục gia đình. Nhiều gia đình Cha Mẹ nói chuyện tùy tiện, không kính trọng trưởng bối, không kính trọng các bậc lãnh đạo nên con cháu học theo.

Hòa Thượng nói: “**Phật giáo hóa cộng đồng và đại chúng trong “Kinh Anh Lạc**”. **Trong giới Kinh có hai điều, thứ nhất là không được trốn thuế. Ngày nay, rất nhiều doanh nghiệp dùng mọi thủ đoạn để trốn thuế. Việc này Phật pháp không cho phép. Đệ tử của Phật mà không tận nghĩa vụ thì đó là việc sai lầm!**”. Nộp thuế chính là cúng dường quốc gia. Chúng ta góp phần công sức để xây dựng quốc gia. Chúng ta phải cúng dường bốn trọng ân như chúng ta thường đọc: “**Trên đền bốn ân nặng, dưới cứu khổ ba đường**”. Chúng ta cúng dường Phật, cúng dường Cha Mẹ, cúng dường Thầy Tổ, cúng dường Quốc gia, cúng dường tất cả chúng sanh. Chúng ta tu hành chúng ta cũng phải hồi hướng công đức cho Cha Mẹ, Thầy Tổ, Quốc gia, chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “**Đệ tử Phật mà không làm nghĩa vụ nộp thuế thì đó là phạm giới. Quốc khố trống rỗng thì chúng ta không thể xây dựng được quốc gia giàu mạnh, tốt đẹp. Nộp thuế là tạo phước cho xã hội, tạo phước cho nhân dân. Đây là việc rất quan trọng mà chúng ta phải tận nghĩa vụ của mình. Việc thứ hai là bất phạm quốc chế. Chúng ta nhất định phải tuân thủ pháp luật**”. Ngày nay, chúng ta đi đến đâu chúng ta cũng thấy đường xá thuận tiện. Đó chính là nhờ tiền thuế của người dân đóng góp. Trước đây, xã hội loạn lạc chúng ta để xe ngay trước mặt cũng có thể mất nhưng nhờ sự nghiêm khắc của pháp luật nên ngày nay không còn hiện tượng này nữa. Gây đây, nhà nước quy định việc dán thẻ ETC khi đi vào làn thu phí tự động nếu chúng ta tuân thủ thì mọi người sẽ lưu thông trên đường một cách thuận lợi, nếu một người vi phạm thì sẽ ảnh hưởng đến tất cả mọi người.

Người học Phật, học đạo đức Thánh Hiền mà vi phạm bốn điều này thì chúng ta sai rồi! Có những Đạo mà người tham gia phải lén lút học không được nói cho người khác biết.

Đó là những hành vi phạm pháp nhưng nhiều người cũng làm theo. Chánh pháp thì sẽ đường đường chánh chánh, quang minh chánh đại. Chúng ta học để chúng ta biết được tiêu chuẩn của tà chánh, thiện ác, tốt xấu.

Phật dạy chúng ta phải xa lìa “*Tài, sắc, danh, thực, thù*”. Đây là chuẩn mực, tiêu chuẩn làm người. Tối hôm qua, tôi quên không đặt đồng hồ báo thức. Sáng nay khi tỉnh dậy, tôi vẫn muốn ngủ tiếp nhưng tôi nhìn đồng hồ đã 3 giờ 40 phút. Nếu tôi chờ đồng hồ reo thì sáng nay tôi đã ngủ quên. Người chân thật học Phật, học đạo đức Thánh Hiền phải tuân theo những quy chuẩn nhất định. Chúng ta sử dụng “*Tài, sắc, danh, thực, thù*” như những công cụ. Chúng ta phải làm chủ những công cụ này không để chúng sai khiến. Chúng ta ăn ngủ vừa đủ, chúng ta dùng tiền để lợi ích chúng sanh.

Nếu chúng ta không biết làm tròn bổn phận của mình thì chúng ta sẽ ngày càng trở nên tệ hại. Nhiều người làm việc chệnh mảng, họ cho rằng họ làm như vậy thì không ai biết nhưng Trời biết, Đất biết, chính bản thân họ biết. Chúng ta lười biếng, bê tha, không tận trách nhiệm thì chúng ta làm hư hại cho tiến trình công việc chung.

Hòa Thượng nói: “***Phật Bồ Tát không ngừng tinh tấn***”. Các Ngài luôn ở trạng thái nỗ lực, phấn chấn làm lợi ích cho chúng sanh. Chúng ta là người học Phật, chúng ta không thể chệnh mảng. Hôm qua, tôi đi thăm một người bạn ở rất xa. Tôi khuyên họ nên làm giáo dục để lợi ích chúng sanh. Nếu họ làm những việc không đúng tiêu chuẩn thì đến khi hơi tàn sức kiệt, họ muốn làm việc lợi ích chúng sanh cũng không làm được nữa! Tôi có ân tình với họ nên tôi muốn trả ân tình này! Tôi luôn muốn mọi người làm những việc mang lại lợi ích chân thật cho chúng sanh để họ có phước báu chân thật.

Chúng ta là người học Phật, học đạo đức Thánh Hiền thì chúng ta phải tận tâm tận lực vì chúng sanh. Hòa Thượng dạy chúng ta: “***Không vì chính mình cầu an lạc chỉ nguyện chúng sanh được là khổ!***”. Chúng ta làm tốt vai trò, bổn phận của mình đồng thời chúng ta phải dũng mãnh, tinh tấn hoàn thiện bản thân. Bây giờ, tôi muốn đi giảng ở xa một mình cũng khó vì “*tâm có thừa mà sức không đủ*”, sức khỏe của tôi không cho phép! Chúng ta có cơ hội để làm việc tốt thì chúng ta nên cố gắng ngay từ bây giờ!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập
mang lại lợi ích cho mọi người!*